

Univerzita Karlova
Fakulta humanitních studií
Faculty of Humanities
U Kříže 8, 158 00 Praha-Jinonice
Prof. Miloš Havelka, CSc.

V Praze dne 11.8.2010

POSUDEK VEDOUCÍHO

na

bakalářskou práci Pavola KUTAJE

KULTURA AKO HRAD PREPEVNÝ.

Hľadanie občianskej spoločnosti – Domik Tatarka 1968 – 1969

Práce Pavola Kutaje ***Kultura ako hrad prepevný. Hľadanie občianskej spoločnosti – Domik Tatarka 1968 – 1969*** byla velice pečlivě připravována a mimořádně komunikativně konzultována. Opírá se o výbornou znalost primární i sekundární literatury k zadanému tématu, které je zpracováno sevřeně, metodologicky poučeně, co do obsahu bohatě a co do formy přesvědčivě.

Celkem 72 stran vlastního textu je účelně rozděleno do tří částí (*Paradigmatické ukotvení, Kontextualizace, Interpretace*). Práce je zarámována *Úvodem, Závěrem, Seznamem použité literatury* a zvláštní *Přílohou*, zprostředkující plné znění analyzovaných Tatarkových esejů, umožňující jak kontrolu výkladů autora bakalářské práce, tak i hlubší seznámení s Tatarkovou koncepcí.

Je třeba ocenit, že Pavol Kutaj své výklady a doprovodné úvahy nepojal pietně, ale že se Tatarku snažil číst v jeho aktuální perspektivě současných diskusí o problému evropské občanské společnosti. Dobře si uvědomuje a pečlivě vykládá transgreditní základy Tatarkových názorů (venkovský původ, politickou i praktickou angažovanost“ atp.), jejich souvislost s určitými dobovými ideologickými představami a zároveň se velice samostatně pokouší formulovat rozdíly v základním kódu liberálního a autoritárního proudu slovenské kultury (str. 44). (O vypracování podobného kódu, tentokrát pro vypracování základních znaků Tatarkovy publicistiky se Pavol Kutaj úspěšně pokouší na str.

50, a to s cílem její sumarizační charakteristiky.)

Na této folii pak Pavol Kutaj prování vlastní interpretaci Tatarkovy esejistiky, naznačuje napětí mezi etnických a občanským chápáním pospolitého života a v zásadě aktivistického pojetí kultury, přičemž se opírá o teoretický koncept občanské společnosti K.B. Müllera, zdůrazňují segment veřejnosti a veřejné sféry.

Autorovi bakalářské práce se samostatným, nápaditým a zároveň i přemýšlivým způsobem podařilo ukázat některé zvláštnosti Tatarkova vidění kultury a jejich funkcí (při budování občanské společnosti, v konstrukci národní identity, v souvislostech sociální integrace i rozšiřování vzdělanosti), její odlišnosti od dobově převládajícího chápání, ale také některých jejich konzervativně tradicionalistických rysů (např. ve zdůrazňování návaznosti na „malé struktury“ sociálního života) atp.

Závěry, k nimž autor bakalářské práce dospěl, vyplývají z předchozích výkladů. Proto i hodnocení Tatarkovy publicistiky a její vnitřní nejednoznačnosti je přesvědčivé a obecně přijatelné.

Práci hodnotím jako nadprůměrnou a navrhuji ji klasifikovat jako **VÝBORNOU!**

.....